

Arrest

nr. 325 398 van 17 april 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: **X**

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat B. VRIJENS**
 Kortrijksesteenweg 641
 9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Eritrese nationaliteit te zijn, op 22 januari 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 december 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 maart 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 april 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. POLLET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat B. VRIJENS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de ontvankelijkheid

Artikel 39/57 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

§ 1. De in artikel 39/2 bedoelde beroepen worden ingediend bij verzoekschrift binnen dertig dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen ze zijn gericht.

Het verzoekschrift wordt ingediend binnen tien dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het is gericht :

1° indien het beroep is ingediend door een vreemdeling die zich op het ogenblik van de kennisgeving van de beslissing bevindt in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of die ter beschikking is gesteld van de regering;

2° indien het beroep gericht is tegen een beslissing als bedoeld in artikel 57/6/1, § 1, tweede en derde lid;

3° indien het beroep gericht is tegen de in artikel 57/6, § 3, eerste lid, bedoelde beslissing van niet-ontvankelijkheid. (...).

§ 2. De in paragraaf 1 bepaalde beroepstermijnen beginnen te lopen :

(...)

2° wanneer de kennisgeving is gebeurd bij aangetekende brief of bij gewone brief, vanaf de derde werkdag die volgt op die waarop de brief aan de postdiensten overhandigd werd, tenzij de geadresseerde het tegendeel bewijst; (...).

De bestreden beslissing niet-ontvankelijk verzoek (minderjarige) is genomen in toepassing van artikel 57/6, § 3, 6° van de Vreemdelingenwet.

Uit het administratief dossier blijkt dat de bestreden beslissing per aangetekende brief werd verstuurd op 19 december 2024 naar de gekozen woonplaats zoals meegedeeld door verzoeker aan de commissaris-generaal. Bijgevolg begon de beroepstermijn te lopen op 24 december 2024 en was 2 januari 2025 de vervaldag. Het beroep werd ingediend op 22 januari 2025 en is bijgevolg laattijdig.

De termijn van tien dagen, bepaald in artikel 39/57, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, is van openbare orde en moet strikt worden toegepast. De Raad zou zijn bevoegdheid overschrijden mocht hij een laattijdig ingesteld beroep toch behandelen (*cf.* RvS 18 juni 2004, nr. 132.671). Van de vaststelling van de onontvankelijkheid van het beroep wegens laattijdigheid kan enkel worden afgezien wanneer de verzoeker aantoonst dat hij wegens overmacht werd verhinderd tijdig zijn verzoekschrift in te dienen.

Overmacht kan enkel voortvloeien uit een gebeurtenis buiten de menselijke wil die door deze wil niet kon worden voorzien noch vermeden (Cass., 9 oktober 1986, RW 1987-88, 778; zie ook met de aldaar aangehaalde rechtspraak: J. BAERT en G. DEBERSAQUES, “*Raad van State, Afdeling Administratie (2. Ontvankelijkheid)*” in Administratieve Rechtsbibliotheek, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 502-506).

In het verzoekschrift wordt met betrekking tot de ontvankelijkheid *ratione temporis* enkel geargumenteed dat aangezien de in artikel 57/6, § 3 derde lid van de Vreemdelingenwet vermelde termijn van vijftien werkdagen na ontvangst van het verzoek om internationale bescherming dat door de minister of zijn gemachtigde werd overgezonden door de commissaris-generaal niet werd gerespecteerd, het vaststaat dat het beroep tijdig is. Dergelijk betoog bevat geen verwijzing naar een gebeurtenis buiten de menselijke wil die door deze wil niet kon worden voorzien noch vermeden.

De Raad wijst erop dat artikel 57/6, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming in bepaalde gevallen niet-ontvankelijk kan verklaren, zoals in voorliggend geval omdat de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet waarover een definitieve beslissing werd genomen. Artikel 57/6/1, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt op zijn beurt dat de commissaris-generaal in welbepaalde gevallen een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure kan behandelen, hetgeen *in casu* niet is gebeurd/niet het geval is. De Vreemdelingenwet regelt de beroepstermijn voor voormelde verschillende situaties/toepassingen de op een verschillende wijze, in aparte/afzonderlijke bepalingen.

Immers, indien het een beroep betreft dat gericht is tegen een beslissing als bedoeld in artikel 57/6/1, § 1, tweede en derde lid van de Vreemdelingenwet, met name wanneer de commissaris-generaal het verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure heeft behandeld (en binnen de wettelijk voorziene termijn van 15 werkdagen een beslissing neemt inzake het verzoek), dan is artikel 39/57, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet van toepassing. Gaat het daarentegen om een beroep gericht tegen de in artikel 57/6, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet bedoelde beslissing van niet-ontvankelijkheid, zoals *in casu* het geval is, dan is artikel 39/57, § 1, tweede lid, 3° van de Vreemdelingenwet van toepassing. Hoewel beide voormelde bepalingen een beroepstermijn van 10 dagen voorzien, gaat het dus om verschillende, van elkaar te onderscheiden gevallen. Verzoekers raadsman lijkt hier evenwel aan voorbij te gaan (zie ook Raad van State, Beschikking nr. 14.948 van 30 juni 2022).

De in artikel 57/6, § 3 derde lid van de Vreemdelingenwet vermelde termijn van vijftien werkdagen is een termijn van orde en verbindt, in tegenstelling tot hetgeen verzoeker lijkt voor te houden, geen sanctie aan het overschrijden van deze termijn. Het overschrijden van deze behandeltermijn door het CGVS brengt geen bevoegdheidsverlies met zich. Uit het gegeven dat een beslissing niet-ontvankelijk verzoek (minderjarige) niet binnen de door artikel 57/6, § 3, derde lid van de Vreemdelingenwet gestelde termijn werd genomen, kan niet worden afgeleid dat de beroepstermijn van tien dagen niet langer zou gelden, maar dat de beroepstermijn van dertig dagen zou gelden, zoals verzoeker in het verzoekschrift ten onrechte stelt.

Er dient te worden vastgesteld dat in het verzoekschrift geen elementen worden aangebracht waaruit kan blijken dat sprake is van overmacht.

De advocaat van verzoeker die *loco* optreedt, voert, hier op gewezen, geen overmacht aan en gedraagt zich naar de wijsheid van de Raad.

Nu geen overmacht is aangetoond, kan de Raad niet anders dan besluiten dat het beroep laattijdig is en om die reden onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien april tweeduizend vijftwintig door:

K. POLLET, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier, De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. POLLET